

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la recursul în anulare

învinuirea lui

Gheorghii Sajin

(art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal)

(Dosarul nr. Ire-150/2023
Nr. PIGD1-22018763-01-1r/e-07092023)

Recurs în anulare înaintat până la 01 septembrie 2023; Aspectele neinvocate anterior în procedurile judiciare nu pot fi invocate drept motiv pentru recurs în anulare; Recurs în anulare admis, deoarece aplicarea art. 79 Cod penal și excluderea pedepsei complementare obligatorii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, în lipsa circumstanțelor excepționale, constituie un viciu fundamental.

16 octombrie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Andrei Cazacicov

Curtea de apel: Angela Revenco, Ghenadie Liulca, Viorel Pușcaș

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în anulare declarat de adjunctul Procurorului General interimar, Aliona Nesterov, în cauza penală în privința lui Gheorghii Sajin,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,
Alexandru Negru,
Ghenadie Eremciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Gheorghii Sajin s-a născut în anul 1987 în raionul Briceni. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal (încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere care a provocat decesul unei persoane) și art. 266 Cod penal (părăsirea locului accidentului).

2. Gheorghii Sajin a fost apărat de avocatul Evghenii Comerzan.

3. În prima instanță cauza a fost examinată în procedură specială privind acordul de recunoaștere a vinovăției, în conformitate cu art. 509 Cod de procedură penală. Gheorghii Sajin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor incriminate și condamnat la trei ani și zece luni de închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată condiționat pe un termen de trei ani. Instanța de recurs a admis recursul avocatului, a casat sentința și în temeiul art. 79 Cod penal și a exclus pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

4. La 09 august 2023, Aliona Nesterov, adjunct al Procurorului General interimar, a depus recurs în anulare în care solicită casarea deciziei și rejudecarea cauzei penale.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 21 noiembrie 2021 și s-a finalizat la 04 februarie 2022. Prima instanță a examinat cauza în perioada 09 februarie – 19 iulie 2022. Instanța de apel a examinat cauza între 22 august 2022 și 17 mai 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 07 septembrie 2023.

ÎN FAPT

6. Gheorghii Sajin a fost învinuit că, la 21 noiembrie 2021, în jurul orei 19:05, conducând automobilul „Opel Monterey” pe traseul central din satul Coteala, raionul Briceni, în direcția satului Larga, a manifestat neatenție în trafic și încredere exagerată în sine. El a încălcat regulile de circulație rutieră și a tamponat pietonul Ivan Donca, aflat pe partea dreaptă a carosabilului. Victima a decedat la fața locului. După accident, Gheorghii Sajin a părăsit locul faptei. În dimineața zilei de 22 noiembrie 2021, la ora 01:25, el s-a prezentat la

Inspectoratul de Poliție Briceni. Acțiunile acestuia au fost încadrate potrivit art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal.

7. La 18 aprilie 2022, instanța a dispus examinarea cauzei în procedura specială, în conformitate cu art. 509 Cod de procedură penală, întrucât Gheorghii Sajin și-a recunoscut integral vina și a solicitat examinarea cauzei în această procedură. El a declarat că îi sunt cunoscute probele și nu solicită administrarea altora noi. Instanța a constatat că recunoașterea vinovăției a fost liberă, conștientă și benevolă, fiind îndeplinite condițiile art. 506 Cod procedură penală.

8. La 19 iulie 2022, prin [sentința](#) Judecătoriei Edineț, sediul Briceni, Gheorghii Sajin a fost recunoscut vinovat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal și condamnat la trei ani și zece luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis și anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În temeiul art. 90 Cod penal, instanța a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare pentru o perioadă de probațiune de trei ani. Gheorghii Sajin a fost recunoscut vinovat și în baza art. 266 Cod penal și liberat de pedeapsă în temeiul actului de amnistie. Instanța a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare de 4.148 de lei. A fost dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate, Ecaterina Donca, a prejudiciului moral de 50.000 de lei.

9. La individualizarea pedepsei instanța a avut în vedere gravitatea faptelor comise, existența unui acord de recunoaștere a vinovăției, caracterizarea pozitivă a inculpatului, lipsa antecedentelor penale, precum și situația sa familială – doi copii minori aflați în întreținere și părinți cu dizabilități severe. Instanța a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare la limita minimă prevăzută de lege, dispunând suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune.

10. Instanța a respins cererea lui Gheorghii Sajin privind neaplicarea pedepsei complementare, motivând că nu s-a constatat circumstanțe excepționale și nici o necesitate imperioasă de a deține dreptul de a conduce. Sajin are multiple antecedente contravenționale în domeniul rutier. El a fost anterior vizat într-un proces penal. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 15 mai 2007, cauza penală intentată în temeiul art. 325 alin. (1) Cod penal a fost încetată, el fiind liberat de răspundere penală și sancționat contravențional cu amendă de 500 de lei. El nu este angajat oficial, iar activitatea pe care o desfășoară poate fi realizată și în absența dreptului de a conduce, chiar dacă presupune costuri suplimentare. Inculpatul nu este singurul membru al familiei care deține permis de conducere, el însuși confirmând că tatăl său, Fiodor Sajin, este posesor al unui permis valabil. Potrivit informației din sistemul SIC „Acces Web” din 22 noiembrie 2021, permisul de conducere al condamnatului, emis la 18 octombrie 2011, expirase la 19 octombrie 2021, iar până la data producerii accidentului rutier (21 noiembrie 2021) nu fusese eliberat un permis provizoriu. De asemenea, procesul-verbal de reținere din 22 noiembrie 2021 confirmă că de la inculpat nu a

fost ridicat niciun permis de conducere, ceea ce indică asupra lipsei unui drept valabil de conducere la momentul comiterii faptei.

11. La 03 august 2022, avocatul Evghenii Comerzan, în interesele condamnatului, a depus recurs. El a solicitat casarea parțială a sentinței, reducerea termenului de probațiune la un an și excluderea pedepsei complementare, în temeiul art. 79 Cod penal. Acesta a invocat că prima instanță a omis să valorifice circumstanțele atenuante: repararea benevolă a prejudiciului, contribuția activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției și soluționarea cauzei în procedură specială. De asemenea, instanța a concluzionat în mod eronat că condamnatul nu avea o nevoie imperioasă de a deține dreptul de a conduce, deși activitatea sa economică depindea de utilizarea mijloacelor de transport, iar acest drept era esențial pentru întreținerea familiei. Apărarea a subliniat și caracterul contradictoriu al motivării instanței, care, pe de o parte, a invocat existența altor membri ai familiei cu permis de conducere, iar pe de altă parte a recunoscut că părinții condamnatului suferă de dizabilități severe și afecțiuni oncologice în stadii avansate, fiind inapți de a conduce.

12. La 17 mai 2023, [Curtea de Apel Bălți](#) a admis recursul și a casat sentința în partea aplicării pedepsei complementare. În temeiul art. 79 Cod penal, ea a exclus anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Instanța a constatat că prima instanță a aplicat corect art. 61, 75 și 80 Cod penal în procesul de individualizare a pedepsei principale. Pedepsa de trei ani și zece luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de probațiune de trei ani, a fost considerată legală și proporțională, având în vedere recunoașterea vinovăției, căința sinceră manifestată de condamnat, repararea prejudiciului și lipsa pretențiilor din partea succesului victimei. În ceea ce privește pedeapsa complementară, curtea de apel a reținut că Gheorghii Sajin este singurul întreținător al familiei, având în grijă doi copii minori și părinți grav bolnavi, care necesită transport cu automobilul. El nu dispune de alte surse de existență, iar dreptul de a conduce mijloace de transport este esențial pentru asigurarea întreținerii familiei. Aceste împrejurări au fost apreciate ca circumstanțe excepționale, justificând neaplicarea pedepsei complementare.

13. La 09 august 2023, adjunct al Procurorului General interimar, Aliona Nesterov, a depus recurs în anulare solicitând casarea hotărârilor pronunțate și trimiterea cauzei spre rejudecare. Recurentul a invocat aplicarea eronată a procedurii speciale de recunoaștere a vinovăției. Condamnatul nu a manifestat căință sinceră și nu și-a asumat integral responsabilitatea pentru fapta comisă. Recunoașterea vinovăției a fost una formală, iar declarațiile acestuia contrazic elementele esențiale ale procedurii speciale, fiind incompatibile cu probele administrate în cauză, inclusiv cu depozițiile martorului ocular. De asemenea, instanța de recurs a aplicat eronat art. 79 Cod penal, fără a identifica existența unor circumstanțe excepționale reale care să justifice această derogare. La caz, nu s-a ținut cont de istoricul contravențional și penal al condamnatului, care reflectă

o conduită antisocială repetitivă și faptul că, la momentul comiterii faptei, acesta nu deținea un permis de conducere valabil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Instituția recursului în anulare a fost abolită prin Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023. Totuși, această modificare nu are efect asupra recursurilor în anulare depuse până la 01 septembrie 2023. Conform art. XI alin. (3¹) al acestei legi:

„(3¹) Recursurile în anulare declarate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora.”

15. Până la 01 septembrie 2023, partea relevantă a art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, care se referea la temeiurile pentru recurs în anulare, era următoarea:

„(1) Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată
... .”

16. Conform art. 454 Cod de procedură penală:

„Recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămînerii irevocabile a hotărârii judecătorești.”

17. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală:

„viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată – încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale”.

18. Art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(2) Admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție o va decide un complet format din 5 judecători, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar.

(3) În cazul constatării condițiilor prevăzute la art. 432 alin. (2), completul format din 5 judecători va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat prin decizie motivată adoptată în unanimitate, iar în cazul constatării condițiilor prevăzute la alin. (4) al articolului menționat, completul va trimite prin raport recursul în anulare pentru judecare Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.”

19. Art. 457 alin. (3) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(3) Soluționarea recursului în anulare se efectuează potrivit dispozițiilor art.434-436, care se aplică în mod corespunzător.”

20. Art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, după modificările introduse prin Legea nr. 224/2024, prevede următoarele:

„(...) Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

21. Articolul 79 alin. (1) Cod penal prevede următoarele:

„(1) Ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.”

22. Articolul 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la momentul săvârșirii infracțiunii, prevedea următoarele:

„(1) Încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății,...

(3) Acțiunea prevăzută la alin. (1), care a provocat:

b) decesul unei persoane;

se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.”

23. Articolul 266 Cod penal, la momentul săvârșirii infracțiunii, prevedea următoarele:

„Părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) și (5),

se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Având în vedere prevederile art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, în pofida prevederilor art. 456 alin. (3) Cod de procedură penală, recursului în anulare este judecat de un complet din trei judecători.

25. Conform legii în vigoare la data pronunțării deciziei instanței de recurs, termenul pentru înaintarea recursului în anulare era de șase luni. Acest termen urma a fi calculat de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești. Recursul în anulare examinat a fost depus în termen.

26. Examinând recursul în anulare, Curtea Supremă de Justiție trebuie să stabilească dacă există temeiul prevăzut de art. 453 alin (1) Cod de procedură penală, adică dacă hotărârea irevocabilă atacată este afectată de un viciu fundamental comis la judecarea cauzei. Curtea Supremă de Justiție a explicat deja ce înseamnă „viciul fundamental” în cauzele nr. [1re-83/2023](#) și [1re-85/2023](#).

27. Viciul fundamental există dacă sunt întrunite cumulativ următoarele elemente:

- a) a fost stabilită o încălcare a normelor de procedură;
- b) această încălcare este „gravă”;
- c) încălcarea a afectat soluția din hotărârea pronunțată.

28. Curtea Supremă de Justiție de asemenea a notat în cauzele de mai sus că, având în vedere că pune în discuție un lucru judecat, recursul în anulare nu poate reprezenta un recurs ordinar repetat. Pentru a admite recursul în anulare, gravitatea încălcărilor trebuie să fie considerabil mai mare decât cele care pot servi drept temei pentru admiterea recursului ordinar (decizia nr. [4-1re-62/2023](#), § 30).

29. În continuare urmează a fi examinat dacă viciile invocate sunt probate și reprezintă un „viciu fundamental” în sensul art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală. În cauza nr. [1re-147/23](#), Curtea Supremă de Justiție a explicat că, conform art. 451 alin. (1) Cod de procedură penală în vigoare la data depunerii recursului, hotărârile irevocabile puteau fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise „la judecarea cauzei”. Ultima sintagmă semnifică că doar erorile de drept care vizează soluționarea fondului cauzei penale pot fi examinate în cadrul recursului în anulare.

30. Adjunctul Procurorului General invocă existența viciului fundamental, fundamentându-și poziția pe două aspecte principale: (1) instanțele de fond ar fi aplicat în mod eronat procedura specială prevăzută de art. 509 Cod de procedură penală, acceptând o recunoaștere formală a vinovăției, lipsită de sinceritate și căință reală. Această deficiență ar fi condus la o soluționare superficială a cauzei, fără verificarea autentică a condițiilor legale pentru validarea acordului; (2) instanța de recurs a admis o eroare gravă de drept prin aplicarea nejustificată a

art. 79 Cod penal și excluderea pedepsei complementară obligatorie - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

31. În ceea ce privește pretinsul viciu fundamental legat de aplicarea eronată a procedurii speciale, completul reține că, în această parte, decizia curții de apel a menținut sentința. Procurorul a fost de acord cu încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției și nu a depus recurs în partea pedepsei. Instanța notează că în recurs în anulare nu pot fi invocate aspecte care nu au fost invocate în instanța de fond și în căile ordinare de atac. Având în vedere poziția acuzării, instanța de recurs, în recursul apărării, nu putea examina nici măcar din oficiu aspecte care puteau înrăutăți situația condamnatului (*mutatis mutandis* decizia nr. [4-1re-26/2023](#), § 29). Deoarece acest aspect nu a fost invocat anterior, el nu poate fi invocat nici ca motiv de recurs în anulare.

32. În ceea ce privește aplicarea nejustificată a art. 79 Cod penal, completul constată că excluderea pedepsei complementare obligatorii la caz (anularea dreptului de a conduce mijloace de transport) nu este justificată de circumstanțele cauzei și contravine normelor imperative. În această parte, recursul în anulare este întemeiat și urmează a fi admis din motivele ce urmează.

33. La data comiterii faptei, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) Cod penal prevedea, pe lângă pedeapsa principală cu închisoare, pedeapsa complementară obligatorie a anulării dreptului de a conduce mijloace de transport (a se vedea para. 22). Instanța de recurs a subscris constatările primei instanțe în ceea ce privește vinovăția condamnatului și pedeapsa principală cu închisoare, suspendată condiționat în temeiul art. 90 Cod penal. Cu toate acestea, instanța de recurs a reținut existența circumstanțelor excepționale și a exclus pedeapsa complementară obligatorie – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

34. Conform pct. 10 al [Hotărârii Plenului CSJ nr. 8/2013](#), pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată doar în condițiile art. 79 alin. (1) Cod penal. Totodată, potrivit pct. 12 al aceleiași hotărâri, circumstanțele care justifică suspendarea executării pedepsei cu închisoarea (art. 90 Cod penal) trebuie să fie diferite de cele considerate „excepționale” în sensul art. 79 Cod penal.

35. După cum rezultă din art. 79 alin. (1) Cod penal, „circumstanțele excepționale” vizează scopul și motivele faptei, rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, circumstanțele care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia. Nu este nici posibil, nici rezonabil ca Codul penal să prevadă o listă exhaustivă de circumstanțe excepționale. Doar instanțelor de judecată le revine sarcina aprecierii în fiecare caz particular a caracterului de circumstanțe excepționale al unor împrejurări (a se vedea [Decizia](#) Curții Constituționale nr. 181, din 25 noiembrie 2021, § 24 și din [Decizia](#) Curții

Constituționale nr. 75, din 02 iulie 2020, § 29). Totuși, împrejurările obișnuite, adică cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor, nu pot fi considerate excepționale (pct. 11 al [Hotărârii Plenului CSJ nr. 8/2013](#)).

36. În decizia nr. [1ra-1228/2022](#), Curtea Supremă de Justiție a statuat că recuperarea prejudiciului, lipsa antecedentelor penale și prezentarea de scuze nu constituie circumstanțe excepționale. În decizia CSJ nr. [1ra-1519/21](#), Curtea Supremă de Justiție a explicat că împrejurările obișnuite, precum caracterizarea pozitivă, lipsa antecedentelor, faptul că mama inculpatului are un grad de dizabilitate accentuat și necesită deplasări periodice cu mijloacele de transport auto pentru tratament, nu pot fi interpretate ca circumstanțe excepționale ale cauzei care ar servi temei de aplicare a unei pedepsei mai blânde pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (2) Cod penal. Pe de altă parte, Curtea Supremă de Justiție a considerat justificată aplicarea art. 79 Cod penal infracțiunii prevăzute de art. 264 alin (3) Cod penal, când unica sursă de venit a inculpatului era din șofat, inculpatul nu a comis alte infracțiuni, a reparat benevol daunele cauzate mai multor victime, iar inculpatului însăși a suferit vătămări în urma accidentului rutier. Totuși, în acest caz, instanțele de judecată au asigurat efectul preventiv prin eliberarea condamnatului după ispășirea unei perioade de timp în detenție (a se vedea decizia CSJ nr. [1ra-2045/2021](#)).

37. Conform art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală trebuie să asigure restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Având vedere jurisprudența de mai sus, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și, în același timp, neaplicarea pedepsei complementare prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, este foarte greu de justificat.

38. După cum rezultă din para. 37, circumstanțele invocate de instanța de recurs (a se vedea para. 12) nu pot fi considerate „circumstanțe excepționale” pentru a justifica neaplicarea pedepsei complementare obligatorii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal. Potrivit cazierului contravențional (f.d. 154–156, vol. I), Gheorghii Sajin a manifestat un comportament constant antisocial, fiind sancționat contravențional în mod repetat între anii 2009 și 2021 pentru abateri în domeniul circulației rutiere, inclusiv încălcări soldate cu vătămări corporale ușoare și deteriorarea vehiculelor. El a comis și contravenții de natură violentă și de tulburarea ordinii publice (vătămare corporală, huliganism nu prea grav, injurie și distrugerea bunurilor), acumulând în total 45 de puncte de penalizare. Prin sentința Judecătorei Briceni din 15 mai 2007, procesul penal în baza art. 325 alin. (1) Cod penal a fost încetat, Sajin fiind liberat de răspundere penală și sancționat contravențional. De asemenea, prima instanță a stabilit că condamnatul a fugit de la locul accidentului fără a acorda primul ajutor victimei. Gravitatea faptei, soldată cu decesul unei persoane și părăsirea locului accidentului, coroborată cu istoricul contravențional negativ și suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, în pofida circumstanțelor atenuante invocate

în decizia instanței de recurs, confirmă că neaplicarea pedepsei complementare obligatorii condamnatului nu a fost justificată.

39. Aplicarea art. 79 Cod penal în cazul condamnatului reprezintă o încălcare flagrantă a practicii Curții Supreme de Justiție. Gravitatea acestei abateri este accentuată de suspendarea executării pedepsei principale, desconsiderarea de către curtea de apel a părăsirii de către condamnat a locului accidentului, precum și reținerea concomitentă a aceluiași circumstanțe atenuante pentru aplicarea art. 90 și a art. 79 Cod penal. Având în vedere motivarea sentinței, în partea pedepsei aplicate pentru infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) Cod penal, și caracterul vădit nemotivat al deciziei instanței de recurs în această parte, completul constată admiterea unui viciu fundamental la aplicarea art. 79 Cod penal. În asemenea circumstanțe, decizia curții de apel urmează a fi casată și menținută sentința.

40. Din considerentele de mai sus, conform art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală (versiunea la data depunerii recursului în anulare), art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursul în anulare declarat de adjunctul Procurorului General interimar, Aliona Nesterov;

Casează decizia Curții de Apel Bălți din 17 mai 2023 și menține sentința Judecătoriai Edineț, sediul Briceni, din 19 iulie 2022.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Alexandru Negru

Ghenadie Eremciuc